

Снегът топи се, слънце свети.
Поточета щастливо ромолят.
Подухва топъл вятър. Бързат
приятелите да се съберат.

Мечето сутринта направи
красиви малки лодки със платна –
на път далечен да ги пускат
със Зайко по пенливата река.

Ухае въздухът на пролет.
В лазурното небе кръжат ята.
Това са прелетните птици,
които се завръщат у дома.

А катеричката се чуди:
– Какъв е този странен шум и вик?
Все още сънена, дочува
немирно и игриво „Чик-чирик!“.

